

Sygn. akt: WSP 1/18

POSTANOWIENIE

Dnia 15 lutego 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Tomczyk (przewodniczący)

SSN Marek Pietruszyński

SSN Jerzy Steckiewicz (sprawozdawca)

w sprawie M. S., po rozpoznaniu w Izbie Wojskowej na posiedzeniu w dniu 15 lutego 2018 r. skargi M. S. na przewlekłość postępowania przed Sądem Najwyższym

p o s t a n o w i ł

skargę pozostawić bez rozpoznania.

UZASADNIENIE

M. S. złożył skargę na przewlekłość postępowania przed Sądem Apelacyjnym w L., sygn. akt Ka .../17.

Postanowieniem z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt KSP 17/17 Sąd Najwyższy pozostawił ją bez rozpoznania. Powołał się na art.5 ust.1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (Dz. U. 2016 poz. 1259 ze zm.), który stwierdza, że skargę na przewlekłość wnosi się w toku postępowania, którego ona dotyczy. W przeciwnym wypadku wniesienie skargi jest niedopuszczalne z mocy prawa.

W ocenie Sądu Najwyższego rozpatrującego skargę taka sytuacja zaistniała w niniejszej sprawie, gdyż postępowanie zainicjowane zażaleniem na postanowienie Sądu Okręgowego w L. z dnia 7 czerwca 2017r. , sygn. akt IV Ko .../16, którego przewlekłość zarzucił skarżący, zostało prawomocnie zakończone postanowieniem Sądu Apelacyjnego w L. w dniu 19 lipca 2017r., sygn. akt II AKz ../17, zaś skarga na przewlekłość została wniesiona w dniu 9 sierpnia 2017r.

Na to postanowienie M. S. wniósł w dniu 15 listopada 2017 r. zażalenie.

Przewodniczący Wydziału VI Izby Karnej Sądu Najwyższego pisemnie, w dniu 22 grudnia 2017 r., poinformował zainteresowanego, że prowadzone w sprawie postępowanie, w oparciu o ustawę z dnia 17 czerwca 2004 r., jest jednoinstancyjne oraz niezaskarżalne i w związku z tym zażalenie na postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt KSP 17/17 nie przysługiwało i dlatego zostało ono dołączone do akt sprawy, bez decyzji procesowej.

W dniu 11 stycznia 2018 r. M. S. przesłał do Sądu Najwyższego pismo (bez nazwania go), w którym wniósł o „stwierdzenia przewlekłości w danej sprawie oraz przyznanie od Skarbu Państwa obiecaną ustawą o skardze kwoty 20 000 zł.”

Pismo to, według właściwości, zostało przekazane do rozpoznania Izbie Wojskowej Sądu Najwyższego.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Pismo M. S., które jest przedmiotem rozpoznania nie jest jasne, nie wynika bowiem z niego czego złożona „skarga” ma dotyczyć; postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt KSP 17/17, którym skargę na przewlekłość pozostawiono bez rozpoznania, czy też pisma Przewodniczącego Wydziału VI Izby Karnej Sądu Najwyższego, w którym poinformowano zainteresowanego, że złożone przez niego zażalenie na powołane wyżej postanowienie Sądu Najwyższego nie mogło zainicjować postępowania procesowego (zażaleniowego).

Przyjmując, że pismo M. S. odnosi się do postanowienia Sądu Najwyższego lub informacji udzielonej mu przez Przewodniczącego Wydziału VI Izby Karnej, to jedno jest bezsporne, to mianowicie że nie może ono wywołać żadnych skutków procesowych i dlatego należało pozostawić je bez rozpoznania.

Uzasadnienie niniejszego postanowienia jest takie samo, jak argumentacja zawarta w postanowieniu Sądu Najwyższego z dnia 24 października 2017 r., sygn. akt KSP 17/17, jak i w piśmie Przewodniczącego VI Wydziału Sądu Najwyższego z dnia 22 grudnia 2017 r.

Na marginesie można dodać, że ustawowy wymóg składania skargi na przewlekłość w toku postępowania ma sens, bowiem tylko wtedy może ona spełnić swój cel, a mianowicie przyspieszyć to postępowanie.

Mając powyższe okoliczności na uwadze postanowiono, jak na wstępie.

kc